

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120421455
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 04. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:6120421455.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XXX, C., zastúpenému splnomocnencom: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Bratislava, so sídlom Silvánska 11, Bratislava, IČO: 51 937 573, o zaplatenie 9.422,14 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta z 4. apríla 2022 č.k. 35Csp/3/2021-169, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **r u š í** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu a žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 497 Obchodného zákonníka, ako aj § 52 ods. 1, 2, 3 a 4, § 53 ods. 9, § 100 ods. 1, § 101, § 103 a § 565 Občianskeho zákonníka (v texte aj ako „OZ“), keď na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu ako banka a žalovaný ako fyzická osoba uzavreli 13.1.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému bezúčelový úver vo výške 12.070 Eur. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver spolu s dojednaným úrokom vo výške 12,90% ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 193,19 Eur, ktoré bol povinný uhrádzať k 20. dňu v mesiaci. Konečná splatnosť úveru mala nastať 20.12.2023. Súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetnú zmluvu teda súd považoval za spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka. Žalovaný v rámci svojej obrany proti uplatnenému nároku vzniesol námietku premlčania. Žalovaný v priebehu konania spochybnil sumu peňažných prostriedkov, ktorá mu bola zo strany právneho predchodcu žalobcu poskytnutá. V tejto súvislosti žalobca predložil výpis z úverového účtu, z ktorého vyplýva čerpanie vo výške 12.070 Eur a úhrady žalovaného vo výške 8.307,86 Eur. Žalovaný žiadne návrhy na vykonanie dokazovania, ktorými by vyvrátil dôkaz predložený žalobcom nepredložil ani neoznačil. Žalovaný ani vypočutý svedok žiadnym spôsobom nerozporovali tvrdenie žalobcu, že žalovaný si neplnil svoje zmluvné povinnosti a nesplácal dojednané splátky úveru, túto skutočnosť naopak potvrdili. V dôsledku toho právny predchodca žalobcu pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru listom zo dňa 6.2.2018 a to po tom, ako žalovaného listom z 2.1.2018 - treťou upomienkou - vyzval na splatenie dlžnej časti splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti. Žalobca

riadne preukázal, že tretia upomienka bola žalovanému doručovaná na adresu jeho v tom čase aktuálneho pobytu a to podaním na poštovú prepravu dňa 2.1.2018. Žalobca zároveň napriek tvrdeniu žalovaného, že vyhlásenie predčasnej splatnosti mu nebolo doručené, riadne preukázal doložením doručky, že žalovaný výzvu na predčasné splatenie zo 6.2.2018 prevzal 21.2.2018. Súd poukazuje na to, že doručka je verejnou listinou, pričom žalovaný sa k jej obsahu nevyjadril, údaje na nej uvedené nevyvrátil. Zo žalobcom predložených listín však vyplýva, že žalovaný sa do omeškania dostal v októbri 2017, so splátkou splatnou 20.10.2017 a ani následné splátky žalovaný neuhradil. Právny predchodca žalobcu listom z 2.1.2018 - Tretia upomienka upozornil žalovaného na omeškание so splátkami a zároveň na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru s príslušenstvom. Právny predchodca žalobcu napokon k oznámeniu predčasnej splatnosti pristúpil listom zo 6.2.2018, v ktorom žalovaného upozornil, že účinnosť vyhlásenia úveru za predčasne splatný nastáva v 7. deň odo dňa doručenia tejto výzvy. Vyhlásenie úveru za predčasne splatný bolo žalovanému doručené 21.2.2018, účinným s stalo dňa 28.2.2018. Zosplatenie úveru je právom veriteľa, ktorý si toto právo môže uplatniť v zákonom stanovených prípadoch, t. j. ak je dohodnuté plnenie v splátkach, dlžník splátky neplní a medzi stranami bolo dohodnuté pre tento prípad zosplatenie dlhu tak, ako tomu bolo v tomto prípade (čl. VII., bod 2, písm. e) zmluvy). Veriteľ si však toto právo môže uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Pri spotrebiteľskom úvere je ďalšou podmienkou zosplatenia úveru omeškание dlžníka viac ako tri mesiace. Pokiaľ právny predchodca žalobcu ako veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru dňa 6.2.2018, uvedené podmienky zosplatenia spĺňala nezaplatená splátka splatná 20.10.2017. Ust. § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby v prípade, ak plnenie bolo dohodnuté v splátkach, podľa § 103 OZ môže veriteľ žiadať splnenie len príslušnej splátky, ktorá sa stala splatnou podľa dohody strán. V tomto prípade každá jednotlivá splátka predstavuje samostatné plnenie, pre ktoré plynie premlčacia doba podľa § 101 OZ samostatne. Len v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal splatným celý dlh podľa § 565 OZ, premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba v predmetnej veci začala plynúť tak, ako upravuje ust. § 103 OZ v spojení s § 101 OZ, teda odo dňa nasledujúceho od splatnosti splátky (20.10.2017), pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, teda odo dňa 21.10.2017 a uplynula dňa 21.10.2020. Žaloba bola na súd doručená 4.11.2020, a teda po uplynutí trojročnej premlčacej doby, v dôsledku čoho uplatnený nárok nemohol byť v súdnom konaní priznaný. Vzhľadom k tomu súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Súd uvádza, že má v tejto otázke vedomosť o existencii názorových rozporov, v súčasnosti sa však rozhodovacia prax v prevažnej miere prikláňa k názoru, s ktorým sa stotožnil aj súd v tejto veci (viď napr. rozsudok KS Banská Bystrica sp. zn. 41CoCsp/6/2021 z 28.4.2021, KS Trnava sp. zn. 11Co/252/2019 zo 16.12.2019, KS Bratislava sp. zn. 7CoCsp/1/2020 z 28.10.2020, KS Žilina sp. zn. 7Co/Csp/30/2020). Zároveň súd doposiaľ nemá vedomosť o tom, že by niektorá z najvyšších súdnych autorít v otázke zaujala zjednocujúce stanovisko. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP, a žalovanému ako strane, ktorá mala v konaní plný úspech, súd priznal proti žalobcovi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a jeho žalobe vyhovieť a súčasne mu priznať nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že súd nesprávne posúdil jeho nárok ako premlčaný, keď začiatok plynutia premlčacej lehoty určil od dátumu 20.10.2017, a zároveň nevzal do úvahy neplynutie lehôt v zmysle ust. § 1 písm. a) zákona č. 62/2020 Z.z. Mal za to, že prvoinštančný súd vec nesprávne právne posúdil. Bol toho názoru, že takéto právne posúdenie je nesprávne, keďže ust. § 103 veta druhá OZ priamo odkazuje na ust. § 565 OZ, z ktorého vyplýva oprávnenie pre veriteľa zaplatať celej pohľadávky pre nezaplatať niektorú zo splátok dlžníkom riadneho a včas, pričom toto právo môže veriteľ využiť len do splatnosti najbližšej splátky. Ak ho nevyužije, takáto splátka sa premlčuje podľa jej pôvodnej splatnosti. Ust. § 53 ods. 9 OZ neupravuje začiatok plynutia premlčacej doby, ale vyplýva z neho obmedzenie veriteľa na uplatnenie práva podľa ust. § 565 OZ žiadať zaplatať celej pohľadávky pre nesplatenie splátok až po uplynutí troch mesiacov s omeškáním zaplatať splátky. Uvedené obmedzenie nemá žiaden vplyv na beh premlčacej doby. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako to ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pre okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17Co/228/2016, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci označil za neprípustné. Pokiaľ sa pri premlčaní vychádza

z ust. § 101 OZ, teda že premlčacia doba plynie odo dňa, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz, v spojení s ust. § 103 OZ je nutné poznamenať, že ak sa žalovaný dostal do omeškania so splátkou zročnou dňa 20.10.2017, na ktorej zaplatenie pod hrozbou zosplatnenia bol žalovaný vyzvaný v predžalobnej upomienke predchodcu žalobcu, tento ani nemohol pristúpiť k zosplatneniu a uplatniť právo v súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti skôr, ako po troch mesiacoch od danej splátky. Z uvedeného vyplýva, že právo spojené s vyhlásením mimoriadnej splatnosti mohol veriteľ prvýkrát (teda aj súdne) uplatniť najskôr dňom nasledujúcim po 20.1.2018, kedy uplynuli tri mesiace od omeškania splátky, pre ktorej nezaplatenie pristúpil k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru a od tohto dňa začala plynúť všeobecná premlčacia doba troch rokov. Je neprijateľné a v rozpore so zákonom, aby začiatok premlčacej doby pre celý dlh začal plynúť splatnosťou neuhradenej splátky, t. j. aj pre splátky, ktoré ešte nie sú splatné, nakoľko z predloženého prehľadu splátok a úhrad je zrejmé, že splátky predpísané pred zosplatnením sú posudzované v režime premlčania každej splátky osobitne. Podľa názoru odvolateľa premlčacia doba zosplatneného dlhu tak začala plynúť od 21.1.2018, žaloba bola podaná na súd dňa 3.11.2020, a teda nárok žalobcu premlčaný nie je.

4. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok z dôvodu jeho vecnej správnosti potvrdiť. Poprel tvrdenia a vyjadrenia žalobcu v celom rozsahu. Z opatrnosti vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku a rovnako vzniesol námietku premlčania jednotlivých splátok. Uviedol, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, pričom nie je uvedené, v akom právnom rozsahu účastník konania vstupuje do predmetného sporu, nie je známa výška pohľadávky, keď nie je zrejmé, o aké neuhradené splátky sa jedná. Poukázal na to, že už v odpore proti platobnému rozkazu vzniesol námietku premlčania jednotlivých splátok. Ďalej namietal, že žalobca nie je aktívne legitimovaný, pričom tiež nepredložil dôkaz, akú sumu poukázal na účet spotrebiteľa. Ďalej uviedol, že v zmluve nie je uvedený termín mesačnej splátky úveru, nie je uvedená RPMN, chýba európske tlačivo k úveru, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, chýbajú v nej náležitosti ako skutočná výška RPMN, ročná úroková sadzba, pričom celková suma na zaplatenie je sporná, neurčitá, chýba výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaný uhradil v splátkach sumu 8.307,86 Eur, pričom posledná splátka bola uhradená dňa 20.9.2017. Žalovaný sa do omeškania so splatením úveru dostal pri splátke splatnej dňa 20.10.2017, ani nasledujúce splátky neuhradil, pričom žaloba bola podaná dňa 4.11.2020. Súd prvej inštancie správne posúdil nárok žalobcu ako premlčaný. Oznámením zo dňa 6.3.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že ku dňu 2.3.2020 svoju pohľadávku postúpil na žalobcu, avšak výšku pohľadávky neuviedol. Žalovaný uviedol, že nebol vyzvaný dodávateľom úveru Všeobecnou úverovou bankou, a. s. na zaplatenie spornej sumy, pričom oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru mu nebolo oznámené, ani doručené.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie s použitím ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Predmetom konania vedeného súdu prvej inštancie pod sp. zn. 35Csp/3/2021 je zaplatenie 9.422,14 Eur s príslušenstvom.

7. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba žalobcu zamietnutá a žalobcovi bolo uložené zaplatiť žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

8. Odvolateľ odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci zo strany súdu prvej inštancie v otázke premlčania nároku žalobcu.

9. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) CSP je daný, ak súd prvej inštancie posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo právnou normou, síce správne určenú, nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

10. Súd prvej inštancie považoval nárok žalobcu za premlčaný, keď uviedol, že ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej doby, pričom v prípade, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, podľa § 103 OZ môže veriteľ žiadať splnenie len príslušnej splátky, ktorá sa stala splatnou podľa dohody strán. V tomto prípade každá jednotlivá splátka predstavuje samostatné plnenie, pre ktoré plynie premlčacia doba podľa § 101 OZ samostatne. Len v prípade, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stal splatný celý dlh podľa § 565 OZ, premlčacia doba začína plynúť odo dňa splatnosti nesplnenej splátky. Podľa názoru súdu prvej inštancie premlčacia doba v predmetnej veci začala plynúť tak, ako upravuje ustanovenie § 103 OZ v spojení s § 101 OZ, teda odo dňa nasledujúceho od splatnosti splátky (20.10.2017), pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, teda odo dňa 21.10.2017 a uplynula dňa 21.10.2020. Žaloba bola na súd doručená dňa 4.11.2020, teda po uplynutí premlčacej doby. Preto súd žalobu zamietol. Poukázal tiež na rozhodovaciu prax krajských súdov, ktorá sa prikláňa k názoru prezentovanému súdom s tým, že doposiaľ nemá vedomosť o tom, že by niektorá z najvyšších súdnych autorít v tejto otázke zaujala zjednocujúce stanovisko.

11. Je potrebné uviesť, že vyššie uvedené posúdenie otázky premlčania nároku žalobcu zodpovedalo rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Trnave, ako aj ďalších krajských súdov s tým, že existovali i odlišné názory týkajúce sa posúdenia uvedenej otázky.

12. Uvedená právna otázka sa stala predmetom rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (uznesenie z 30. novembra 2022 sp. zn. 5Cdo/224/2021, uznesenie z 29. novembra 2022 sp. zn. 7Cdo/268/2020), pričom z jej posúdenia najvyšším súdom je potrebné vychádzať.

13. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatný celý dlh. Zákonodarca týmto zákonným ustanovením mienil modifikovať, aby sa pri strate výhody splátok počítala premlčacia doba celého dlhu už odo dňa splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh, čo je v súlade s cieľom, resp. zámerom inštitútu premlčania ako stimulácie veriteľa k rýchlemu (včasnému) uplatneniu jeho práv (podľa zásady *vigilantibus iura*) ako aj snahy predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť tým k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/146/2008). Názor, že premlčacia doba zvyšku dlhu plynie až od jeho splatnosti, teda po tom, čo veriteľ svoje právo podľa § 565 uplatnil (§ 563) by nepripustne umožňoval odsúvať začiatok plynutia premlčacej doby nečinnosťou veriteľa, čo mu zabraňuje skutočnosť, že toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (druhá veta § 565), čo je v súlade i s tým legitímnym podkladom vyplývajúcim z § 101 veta druhá Občianskeho zákonníka, že premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

14. Pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (citovaný § 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné (pozri Jaroslav Krajčo: Občiansky zákonník pre prax, Eurounion, máj 2015, komentár k § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska vzťahu medzi „trojmesačnou dobou“ a „lehotou nie kratšou ako 15 dní“, ktoré rámce spomína § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonodarca výslovne neupravuje, či môžu plynúť súbežne alebo či uvedená minimálne 15-dňová lehota môže začať plynúť až po uplynutí trojmesačnej doby. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatennej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Jednoznačným je iba to, že v čase uplatnenia práva je spotrebiteľ v omeškani s plnením niektorej zo splátok tri mesiace a uplynula lehota 15 dní na uplatnenie práva po upozornení dlžníka. Najvyšší súd zastáva názor, že 15-dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa by mala byť realizovaná ešte pred uplynutím troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, vychádzajúc z charakteru upozornenia na možnosť zosplatenia

ako vytvorenia príležitosti pre dlžníka ho ešte odvrátiť, navyše pokiaľ uplatneniu tohto práva nebráni, ak spotrebiteľ zaplatí niektorú zo skorších splátok. Z § 103 Občianskeho zákonníka tiež vyplýva, že premlčacia doba začína plynúť späť od splatnosti omeškanej splátky, čo má podstatu v právnej logike, keďže je nesporné, že veriteľ môže svoje právo požadovať okamžité splnenie celého dlhu vykonať už na druhý deň po splatnosti splátky, pre ktorej nesplnenie bol dlh zosplatnený. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch. Tam podľa § 53 ods. 9 vo všeobecnosti začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka). Veriteľovi tým zostane na uplatnenie svojho práva na súde menej ako celé tri roky všeobecnej premlčacej doby (§ 101 Občianskeho zákonníka), pretože tomu bráni práve znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

15. Najvyšší súd po zhrnutí významných právnych hľadísk vzťahujúcich sa na danú vec uzatvára, že podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie pri strate výhody splátok premlčacia doba celého zvyšného dlhu už od splatnosti splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh. Inak je tomu ale pri strate výhody splátok v spotrebiteľských vzťahoch, v ktorých podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (všeobecne) začne premlčacia doba plynúť prvý deň nasledujúci po uplynutí troch mesiacov od omeškania so splnením splátky, pre nesplnenie ktorej sa stal splatným celý dlh za podmienky, že v lehote uvedených 3 mesiacov od omeškania uplynula tiež 15 dňová lehota na upozornenie spotrebiteľa. Až vtedy sa totiž môže veriteľ s úspechom obrátiť na súd po prvýkrát (§ 101 Občianskeho zákonníka).

16. Z vyššie uvedeného vyplýva, že Najvyšší súd SR zaujal v otázke začiatku plynutia premlčacej doby odlišné stanovisko ako súd prvej inštancie, pričom s prihliadnutím na to, že uvedená právna otázka iným spôsobom zo strany najvyššieho súdu riešená nebola, je potrebné vychádzať z právneho posúdenia veci vykonaného najvyšším súdom.

17. S prihliadnutím na vyššie uvedené nebol správny záver súdu prvej inštancie o premlčaní nároku žalobcu, a preto bude úlohou prvoinštančného súdu vec opätovne posúdiť a zaoberať sa najmä obranou žalovaného (obsiahnutou v odpore proti platobnému rozkazu, vyjadrení k žalobe), ku ktorej doposiaľ nezaujal žiadne stanovisko.

18. Vzhľadom na uvedené odvolací súd nemal inú možnosť, ako napadnutý rozsudok podľa § 389 ods. 1 písm. c) CSP z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia zrušiť a podľa § 391 ods. 1 CSP vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

19. Po vrátení súd prvej inštancie vec opätovne posúdi s prihliadnutím na právne názory prezentované vyššie, vec opätovne prejedná, pričom sa vyporiada so všetkou relevantnou argumentáciou strán, ku ktorej doposiaľ nezaujal žiadne stanovisko a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom svoje rozhodnutie i náležite odôvodnení v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. V novom rozhodnutí prvoinštančný súd rozhodne i o nároku na náhradu trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

20. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).